

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 7.1.2004
KOM(2003) 830 endelig

KOMMISSIONENS MEDDELELSE

om retningslinjer for medlemsstaternes anvendelse af kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, samt om betingelserne for påberåbelse af force majeure

KOMMISSIONENS MEDDELELSE

om retningslinjer for medlemsstaternes anvendelse af kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, samt om betingelserne for påberåbelse af force majeure

1. INDLEDNING

1. Med direktiv 2003/87/EF¹ indføres der, fra 2005, en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet. I medfør af artikel 9 skal hver medlemsstat regelmæssigt udarbejde en national tildelingsplan. Disse planer skal være baseret på objektive og gennemsigtige kriterier, herunder kriterierne i bilag III. Den første nationale tildelingsplan skal offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004. For de medlemsstater, der tiltræder EU den 1. maj 2004, gælder forpligtelsen til at offentliggøre og forelægge den nationale tildelingsplan først fra tiltrædelsesdatoen. Kommissionen opfordrer disse kommende medlemsstater til også at offentliggøre og forelægge deres nationale tildelingsplaner inden den 31. marts 2004.
2. I henhold til artikel 9 skal Kommissionen udarbejde retningslinjer for opfyldelsen af kriterierne i bilag III inden den 31. december 2003. Ifølge artikel 29 skal Kommissionen inden for samme frist udarbejde retningslinjer for, hvornår force majeure kan anses at foreligge. Nærværende retningslinjer skal således opfylde tre formål:
 - For det første: vejlede medlemsstaterne i at opstille deres nationale tildelingsplan ved at angive, hvilke fortolkningsrammer for bilag III-kriterierne Kommissionen kan acceptere
 - For det andet: lette Kommissionens vurdering af forelagte nationale tildelingsplaner i medfør af artikel 9, stk. 3
 - For det tredje: beskrive, hvornår *force majeure* kan anses at foreligge.
3. Direktivet, der er et kardinalpunkt i Fællesskabets klimapolitik, sigter mod at begrænse drivhusgasemissionerne på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde. Det er derfor vigtigt at sikre, at emissionshandelsordningen har en positiv miljøpåvirkning. De nationale tildelingsplaner er et middel til at nå dette mål, hvilket fremgår af retningslinjerne i dette dokument.
4. Kommissionen vil overvåge, hvordan disse retningslinjer anvendes, og om nødvendigt ændre dem, navnlig hvis der skulle ske ændringer til bilag III i medfør af direktivets artikel 22 og/eller 30, stk. 2, litra c).

¹ EFT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

2. RETNINGSLINJER FOR ANVENDELSEN AF BILAG III-KRITERIERNE

5. Bilag III til direktiv 2003/87/EF indeholder 11 kriterier vedrørende de nationale tildelingsplaner. Forbindelserne mellem disse kriterier kan belyses ved at inddelle dem i kategorier på forskellig måde.

Table 1: Opdeling af kriterierne i kategorier

	Obligatorisk (O)/ Fakultativ (F)	Samlet niveau	Aktivitet/ sektor	Anlægs- niveau
1) Kyoto-forpligtelser	(O)/(F)	+		
2) Vurdering af udviklingen i emissionerne	(O)	+		
3) Emissionsreduktions- potentiale	(O)/(F)	+	+	
4) Overensstemmelse med anden lovgivning	(O)/(F)	+	+	
5) Ingen diskrimination mellem selskaber eller sektorer	(O)	+	+	+
6) Nytilkomne	(F)			+
7) Tidlig indsats	(F)			+
8) Ren teknologi	(F)			+
9) Inddragelse af offentligheden	(O)			
10) Liste over anlæg	(O)			+
11) Konkurrence fra lande/enheder uden for EU	(F)		+	

6. En måde at kategorisere kriterierne på er at opdele dem i obligatoriske eller fakultative. Medlemsstaterne har forpligtelse til at anvende alle elementerne af kriterium 2), 5), 9) og 10), og nogle af elementerne af kriterium 1), 3) og 4). De kan således vælge, om de ønsker at gøre en specifik indsats med hensyn til nogle af elementerne af kriterium 1), 3) og 4), og kriterierne 6), 7), 8) og 11). Kommissionen vil ikke afvise en plan, hvis alle de obligatoriske kriterier og de obligatoriske elementer af kriterierne anvendes korrekt. Kommissionen vil ikke afvise en plan, hvis de fakultative kriterier eller de fakultative elementer af kriterierne ikke er anvendt. Anvendes disse fakultative kriterier eller fakultative elementer af kriterier eller supplerende gennemsigtige og objektive kriterier, vil Kommissionen imidlertid vurdere denne anvendelse. Kommissionen har under alle omstændigheder behov for oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende kriterium 7) og 8), også selv om oplysningerne kun tjener til at konstatere, at kriterierne ikke er blevet anvendt. Hvad

angår kriterium 6) skal medlemsstaterne anføre, hvordan nyttilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen i den pågældende medlemsstat.

7. En anden måde at kategorisere kriterierne på er at opdele dem efter, hvorvidt de gælder for kvotetildeling for alle omfattede anlæg, på aktivitets- eller sektorniveau eller på anlægsniveau. Kommissionens fortolkning fremgår af tabel 1.
8. Modellen i bilaget afspejler det forhold, at kriterierne gælder på forskellige niveauer, men også at de drejer sig om forskellige aspekter, såsom tekniske, fællesskabslovgivningsmæssige eller politiske. Af hensyn til størst mulig klarhed og for at gøre brugen lettere for medlemsstaterne er der vedlagt en anbefalet fælles model til opstilling og forelægning af den nationale tildelingsplan. Modellen vil yderligere være til hjælp for medlemsstaterne ved planens udarbejdelse og vil desuden gøre det væsentligt lettere for dem at granske hinandens planer og gøre dem lettere tilgængelige for interesserede parter.

2.1. Retningslinjer for de enkelte kriterier

9. Kommissionen udstikker i det følgende retningslinjerne for anvendelsen af de forskellige kriterier. Kriterierne er behandlet enkeltvis og i den rækkefølge, de optræder i i direktivets bilag III. Der gives krydsreferencer for at fremhæve forbindelserne mellem de forskellige kriterier. Retningslinjerne indeholder en indledning og en analyse.

2.1.1. Kriterium 1) – Kyoto-forpligtelser

Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode, skal være i overensstemmelse med medlemsstatens forpligtelse til at begrænse sine emissioner efter beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen under hensyntagen til den andel, som disse kvoter udgør af de samlede emissioner i forhold til emissionerne fra kilder, der ikke er omfattet af dette direktiv, og de nationale energipolitikker, og skal være i overensstemmelse med det nationale klimaændringsprogram. Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, må ikke være større end den mængde, der kan forventes at være nødvendig med henblik på en nøje anvendelse af kriterierne i dette bilag. Inden 2008 skal mængden af kvoter være tilpasset bestræbelserne på at nå eller overgå hver enkelt medlemsstats mål som fastsat i beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen.

2.1.1.1. Indledning

10. Kriterium 1) knytter forbindelsen mellem den samlede mængde kvoter og hver enkelt medlemsstats mål, enten i medfør af Rådets beslutning 2002/358/EF² om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i henhold til Kyoto-protokollen, eller direkte i medfør af Kyoto-protokollen. For de nye medlemsstater, der ikke er omhandlet i beslutningen, er referencepunktet for dette kriterium deres respektive mål i medfør af Kyoto-protokollen. Hver enkelt medlemsstats forpligtelser skal opfyldes, men kriteriet giver medlemsstaterne mulighed for at gå videre end "Kyoto"-målet. Fordelingen af indsatsen med henblik på at nå disse mål er et "nulsums-spil", hvorved det samme resultat skal opnås, uanset hvordan indsatsen fordeles mellem de omfattede og

² EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.

ikke-omfattede anlæg og aktiviteter såvel som mellem de forskellige omfattede anlæg.

11. Medlemsstater, der anvender effektive indgreb og foranstaltninger på kilder uden for handelsordningen, vil nødvendigvis, inden for rammerne af deres klimaforpligtelser, være i stand til at tildele flere kvoter til omfattede anlæg. Endvidere vil også den nationale energipolitik kunne medføre tilpasninger af de relative bidrag til opfyldelsen af de klimapolitiske forpligtelser. Hvis en medlemsstat har forpligtet sig til gradvis at afvikle nukleare anlæg på sit område, vil der skulle træffes foranstaltninger til at tilvejebringe de nødvendige el-mængder. Nuklear afvikling vil kunne føre til en stigning i drivhusgasemissionerne, men vil ikke fritage en medlemsstat fra dens forpligtelser i henhold til beslutning 2002/358/EF.
12. Udtrykket "bestræbelser" afspejler det forhold, at medlemsstaterne inden perioden 2008 til 2012 ikke har kvantitative mål, men i stedet ifølge Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 2, senest i 2005 skal have gjort bevislige fremskridt i retning mod at imødekomme deres kvantitative forpligtelser for 2008 til 2012. Tildelinger for perioden 2005 til 2007 skal bygge på de mål, der skal anvendes fra 2008 til 2012. Det er således underforstået, at medlemsstaterne allerede i løbet af den første handelsperiode 2005-2007 skal gøre fremskridt hen imod deres forpligtelser for perioden 2008-2012. De nævnte "bestræbelser" skal følge en kurs, der ikke nødvendigvis følger en lige linje, men som fører til eller går videre end de reduktioner og begrænsninger, der kræves ifølge Kyoto-protokollen og beslutning 2002/358/EF.

2.1.1.2. Analyse

13. Kriterium 1) er stort set obligatorisk og skal anvendes ved bestemmelse af den samlede mængde kvoter.
14. Direktivet dækker kun en del af medlemsstaternes drivhusgasemissioner, mens Kyoto-målet gælder for en medlemsstats samlede mængde drivhusgasemissioner. Medlemsstaterne skal derfor i deres planer fastlægge, hvor stort et bidrag omfattede anlæg skal yde til at nå eller gå videre end den samlede forpligtelse for perioden 2008 til 2012, og hvilken kurs de vil følge i perioden 2005 til 2007.
15. Den enkelte medlemsstat skal påvise, hvordan den valgte samlede kvotemængde er tilstrækkelig til at imødekomme eller gå videre end Kyoto-målet, på den ene side under hensyntagen til, hvor stor en andel af de samlede emissioner disse kvoter repræsenterer i forhold til emissionerne fra kilder, der ikke er omfattet af direktivet, og på den anden side under hensyntagen til den nationale energipolitik. Medlemsstaterne skal gøre rede for deres bestræbelser for at følge den valgte kurs til at nå eller overgå målet i henhold til beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen og forklare, hvordan der sikres overensstemmelse mellem den planlagte tildeling og den valgte kurs.
16. Det første element, der skal tages hensyn til ved bestemmelse af den samlede mængde, er andelen af emissioner fra omfattede anlæg i forhold til de samlede emissioner. Medlemsstaten skal anvende de nyeste tilgængelige data til at bestemme andelen. Hvis en medlemsstat afviger væsentligt fra denne andel, skal den anføre grundene hertil. Disse grunde kan bl.a. være forventede strukturændringer i økonomien og den nationale energipolitik. Behovet for at skaffe overensstemmelse

med den nationale energipolitik kan f.eks. være en grund til en stigning eller et fald i andelen. En medlemsstat, der afvikler nukleare anlæg i løbet af den dækkede periode, kan øge andelen, hvis erstatningen ikke forventes at ske gennem kulstoffrie alternativer. En medlemsstat, der vil øge andelen af vedvarende energikilder eller kombineret kraft-varmeproduktion eller andre former for kulstoffattig eller kulstoffri kraft-varmeproduktion, bør mindske andelen. Kommissionen minder om, at i henhold til bestemmelserne i direktiv 2001/77/EF³ om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet har alle medlemsstater, herunder de kommende medlemsstater, forpligtet sig til at øge andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder.

17. Mængden af kvoter, der potentielt er til rådighed for anlæg, der er omfattet af handelsordningen, skal være i overensstemmelse med de forventede stigninger eller fald i ikke-omfattede aktiviteter. Medlemsstaterne skal derfor vedlægge tydelige, realistiske og begrundede prognoser for effektiviteten af foranstaltninger, der er rettet mod ikke-omfattede aktiviteter i den nationale tildelingsplan. Medlemsstaterne skal desuden indføre supplerende virkemidler og foranstaltninger med henblik på at begrænse emissionerne fra ikke-omfattede aktiviteter, for at alle relevante sektorer kan bidrage til at nå målet i henhold til beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen.
18. Kommissionen forstår ordene "*der kan forventes at blive nødvendig*" som fremadrettet og tilknyttet de beregnede emissioner fra omfattede anlæg som helhed, eftersom dette kriterium henviser til den samlede mængde kvoter, der skal tildeles. Med ordene "en nøje anvendelse af kriterierne i dette bilag" forstår Kommissionen, at kriterierne er obligatoriske eller at de indeholder obligatoriske elementer – f.eks. kriterium 1), 2), 3), 4) og 5)⁴. For at opfylde dette krav og alle de obligatoriske kriterier og elementer skal medlemsstaten ikke tildele mere end nødvendigt ifølge det snævraste af disse kriterier. Det følger heraf, at anvendelse af de fakultative elementer i bilag III ikke må føre til en stigning i den samlede mængde kvoter.
19. Den andel, der vælges, under hensyntagen til kriterierne 1), 2), 3), 4) og 5), bør multipliceres med de årlige gennemsnitlige emissioner, der er tilladt i henhold til beslutning 2002/358/EF og, for nye medlemsstater, i henhold til Kyoto-protokollen i perioden 2008 til 2012. Dette tal kan mindskes med en passende faktor, hvis medlemsstaten ønsker at gå videre end Kyoto-målet i perioden 2008 til 2012. For at bestemme den samlede mængde for perioden 2005 til 2007 bør medlemsstaten tilpasse dette tal til den valgte kurs og gange tallet med tre.
20. Som parter i Kyoto-protokollen kan medlemsstaterne anvende mekanismerne i henhold til artikel 6, 12 og 17 (fælles gennemførelse (JI), mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) og international emissionshandel) som bidrag til opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til protokollen i perioden 2008 til 2012. Hvis en medlemsstat ønsker at anvende disse mekanismer, kan den tilpasse de årlige gennemsnitlige emissioner, der er tilladt i henhold til beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen i perioden 2008 til 2012. I den nationale tildelingsplan skal medlemsstaten begrunde eventuelle planer om at anvende Kyoto-mekanismerne.

³ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

⁴ Kriterium 9) og 10) vedrører ikke bestemmelse af tildelte mængder og er derfor ikke relevante i denne sammenhæng.

Kommissionen vil navnlig basere sin vurdering på, hvor langt medlemsstaten er nået med udviklingen af relevante love eller gennemførelsesbestemmelser på nationalt plan.

Medlemsstaten skal bestemme den samlede mængde kvoter ud fra den andel, emissionerne fra de omfattede anlæg udgør i forhold til de samlede emissioner. Medlemsstaten bør anvende de nyeste tilgængelige data til at bestemme denne andel. Hvis en medlemsstat afviger væsentligt fra den aktuelle andel, bør den anføre grundene hertil.

Har medlemsstaten til hensigt at anvende Kyoto-mekanismerne, skal det begrundes.

2.1.2. Kriterium 2) - Vurdering af udviklingen i emissionerne

Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med vurderingen af de faktiske og forventede fremskridt hen imod opfyldelsen af medlemsstaternes bidrag til Fællesskabets forpligtelser i medfør af beslutning 93/389/EØF.

2.1.2.1. Indledning

21. I henhold til beslutning 93/389/EØF om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet⁵ foretager Kommissionen en årlig vurdering af medlemsstaternes faktiske og beregnede emissioner, samlet og efter sektor og gas. Disse vurderinger udarbejdes i nært samarbejde med medlemsstaterne. Hensigten med kriterium 2) er at sikre, at den samlede tildeling er i overensstemmelse med allerede eksisterende, offentligt tilgængelige og objektive vurderinger af faktiske og beregnede emissioner. Disse vurderinger er sammenfattet i dok. KOM(2000)749, KOM(2001)708, KOM(2002)702 og KOM(2003)735. Beretningerne fra 2000 og 2001 dækker kun de nuværende medlemsstater og er således ikke relevante for nye medlemsstater. 2002- og 2003-beretningerne dækker også de nye medlemsstater.
22. Beslutning 93/389/EØF vil i begyndelsen af 2004 blive ophævet og afløst af beslutning 2004/xx/EF om en overvågningsmekanisme for emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og om gennemførelse af Kyoto-protokollen⁶.

2.1.2.2. Analyse

23. Kriterium 2) er obligatorisk og skal anvendes ved bestemmelse af den samlede mængde kvoter.
24. Kommissionen foretager vurderingerne i henhold til beslutning 93/389/EØF og i samarbejde med medlemsstaterne. Disse vurderinger dækker de seneste udviklinger i medlemsstaternes faktiske og beregnede emissioner i perioden 2008 til 2012, i alt og pr. sektor og gas.

⁵ EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Beslutning som ændret ved beslutning 1999/296/EF (EFT L 117 af 5.5.1999, s. 35).

⁶ Denne beslutning er baseret på Kommissionens forslag KOM(2003)51, og der er nået til enighed om den efter førstebehandling baseret på ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 21. oktober 2003; den forventes at træde i kraft i begyndelsen af 2004.

25. Der skønnes at være overensstemmelse med vurderinger i medfør af beslutning 93/389/EØF, hvis den samlede mængde kvoter, der skal tildeles omfattede anlæg, ikke er større end krævet i betragtning af de faktiske og beregnede emissioner som anført i de pågældende vurderinger. Der skønnes ikke at være overensstemmelse, hvis en medlemsstat har til hensigt at tildele en samlet mængde kvoter, der er højere end de omfattede anlægs faktiske og beregnede emissioner som anført i vurderingen for den relevante periode.

Der skønnes at være overensstemmelse med vurderinger foretaget i medfør af beslutning 93/389/EØF, hvis den samlede mængde kvoter, der skal tildeles de omfattede anlæg, ikke er større end de faktiske og beregnede emissioner som anført i de pågældende vurderinger.

2.1.3. Kriterium 3) - Emissionsreduktionspotentiale

Den mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med det potentiale, herunder det teknologiske potentiale, som de anlæg, der er omfattet af denne ordning, har med hensyn til at reducere emissionerne. Medlemsstaterne kan basere deres kvotefordeling på de gennemsnitlige drivhusgasemissioner pr. produkt inden for hver aktivitet og de fremskridt, der kan gøres inden for disse aktiviteter.

2.1.3.1. Indledning

26. Der er ikke fastlagt nogen definition eller nærmere bestemmelse af ordet "potentiale", og potentiale bør derfor ikke være begrænset til teknologisk potentiale, men kan bl.a. omfatte økonomisk potentiale. Da de tekniske muligheder for at reducere emissionerne med 1 ton CO₂ såvel som omkostningerne i forbindelse hermed varierer mellem de forskellige aktiviteter, kan der ved tildeling tages hensyn til, at der i nogle tilfælde kan opnås en reduktion med færre omkostninger, og at en tilsvarende reduktion i andre tilfælde kan være dyrere. Følgen er, at der vil kunne kræves mere af aktiviteter, der kan udvirke billigere reduktioner, og mindre af aktiviteter, hvor reduktionerne er dyre.
27. Anden del af kriteriet siger udtrykkeligt, at medlemsstaterne har mulighed for at anvende benchmarks pr. produkt inden for hver aktivitet og for de opnåelige fremskridt inden for hver aktivitet. Med en sådan benchmark-fremgangsmåde fastlægges de gennemsnitlige emissioner pr. produktionsenhed og tildelingene på basis af historiske, aktuelle eller beregnede produktionsmængder. Et anlæg, der har lavere emissioner pr. produktionsenhed, ville således modtage flere kvoter i forhold til de aktuelle emissioner end anlæg, der har større emissioner pr. produktionsenhed.
28. Kriterium 3) henviser til produktet inden for hver aktivitet, uden at definere, hvad der menes med "produkt". Herved erkendes det implicit, at en given aktivitet kan omfatte flere produkter, således at hver aktivitet ikke behøver at blive behandlet som en helhed. Opnåelige fremskridt inden for kulfyret elproduktion er f.eks. et acceptabelt grundlag for fastsættelse af benchmarks. Hvad der kan opnås gennem forskellige kulfyringsteknikker, er mere begrænset, end hvad der kan opnås med brændselsskift fra kul til naturgas. Dette ville imidlertid ikke mindske incitamentet til at foretage brændselsskift til mindre kulstofholdige brændsler.

29. I henhold til direktivets artikel 30, stk. 2, skal Kommissionen i en fremtidig gennemgang overveje, *hvorvidt det er praktisk at udarbejde benchmarks på fællesskabsplan som grundlag for kvotetildeling*. Kommissionen bemærker, at lovgiverne ikke anser det for praktisk muligt at lade benchmarks, der gælder hele Fællesskabet, ligge til grund for den første nationale tildelingsplan.

2.1.3.2. Analyse

30. Kriterium 3) er delvis obligatorisk. Det skal anvendes til at bestemme den samlede kvotemængde, og det kan anvendes til at bestemme mængden pr. aktivitet.

31. Medlemsstaterne bør bestemme den samlede mængde kvoter, som anvendelsen af dette kriterium resulterer i, ved at sammenligne de omfattede aktiviteters emissionsreduktionspotentialer med de ikke-omfattede aktiviteters potentialer. Kriteriet skønnes opfyldt, hvis tildelingen afspejler de relative forskelle i potentialer mellem samtlige omfattede og samtlige ikke-omfattede aktiviteter.

32. Medlemsstaterne kan også anvende kriteriet til at bestemme særskilte mængder pr. aktivitet. De bør sammenligne de enkelte omfattede aktiviteter med hensyn til deres reduktionspotentialer. Hvis medlemsstaten anvender kriteriet til at bestemme særskilte mængder pr. aktivitet, skønnes kriteriet at være opfyldt, hvis tildelingen afspejler de relative forskelle i potentialer for de enkelte omfattede aktiviteter.

33. Medlemsstaterne kan anvende de relevante gennemsnitlige emissioner af omfattede drivhusgasser pr. generisk produkttype og opnåeligt fremskridt i hver aktivitet til at bestemme mængden pr. aktivitet. Hvis en medlemsstat vælger at gøre dette, bør den bestemme de faktiske gennemsnitlige emissioner pr. produkt ved at anvende nationale data og vurdere de gennemsnitlige emissioner pr. produkt, der kunne opnås i den relevante periode under hensyntagen til de opnåelige fremskridt. Medlemsstaten bør angive det anvendte gennemsnit i den nationale tildelingsplan og begrunde, hvorfor den anser det valgte gennemsnit for at være et passende skøn til indregning af det opnåelige fremskridt. Mængden af kvoter pr. aktivitet bør baseres på forventet produktion pr. aktivitet i den relevante periode. Medlemsstaten bør angive den anvendte prognose og begrunde, hvorfor den anser denne for at være den mest sandsynlige udvikling. I denne forbindelse skal den ligeledes tage hensyn til nylige produktionsudviklinger i de relevante aktiviteter.

34. I modsætning til kriterium 7), hvor benchmarks kan anvendes til at bestemme mængden af kvoter pr. anlæg, ville benchmarks under dette kriterium blive anvendt til at bestemme mængden af kvoter pr. aktivitet.

35. Der skelnes endvidere mellem teknologisk og andet emissionsreduktionspotentialer. Virkeliggørelsen af det teknologiske potentialer til reduktion af emissionerne i en handelsperiode afhænger af faktorer såsom tidsmæssige aspekter, økonomisk gennemførlighed og lovbestemmelser.

36. Medlemsstaterne bør tænke på, at nogle foranstaltninger kan gennemføres og indvirke på emissionerne på kort sigt, mens andre foranstaltninger afhænger af investeringscykluser og først vil slå igennem på længere sigt. Tages der hensyn til mulighederne for foranstaltninger med en gennemførelsestid, der går ud over handelsperioden, giver det driftslederne et incitament til at sætte tidligt ind.

37. Aktiviteternes økonomiske potentiale med hensyn til reduktion af CO₂-emissionerne bør baseres på en vurdering af reduktionsomkostningerne pr. ton CO₂-ækvivalent, og ikke på den økonomiske levedygtighed af individuelle selskaber eller anlæg, der hører til de/den pågældende aktiviteter.
38. Medlemsstaterne kan anvende referencedokumenter om bedste tilgængelige teknik (BAT-referencedokumenter, forkortet BREF), når de bedømmer aktiviteternes potentiale. Den ”bedste” tilgængelige teknik defineres som "den mest effektive teknik til at opnå et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed". Der er derfor ikke nødvendigvis fuld overensstemmelse mellem anvendelsen af BAT og et anlægs præstation med hensyn til de emissioner, ordningen gælder.
39. Medlemsstaterne skal i den nationale tildelingsplan beskrive den metode, de har anvendt til at vurdere emissionsreduktionspotentialet. De bør fortrinsvis basere vurderingen af potentialet på en undersøgelse, der udføres specielt med henblik på den nationale tildelingsplan. Hvis det som følge af omstændighederne og de tidsmæssige aspekter ikke er muligt at foretage en sådan undersøgelse i forbindelse med udarbejdelsen af den nationale tildelingsplan, kan der anvendes allerede eksisterende vurderinger og sekundære kilder (f.eks. peer-review undersøgelser) af nyere dato. Medlemsstaterne bør anføre de anvendte kilder og give et resumé af den anvendte metode (herunder de vigtigste antagelser) og af resultaterne.

Medlemsstaten skal anvende kriteriet til at bestemme den samlede kvotemængde. Medlemsstaten kan anvende kriteriet til at bestemme mængderne pr. aktivitet.

2.1.4. Kriterium 4) - Overensstemmelse med anden lovgivning

Planen skal være i overensstemmelse med andre relevante fællesskabslove og -foranstaltninger. Der bør tages hensyn til uundgåelige stigninger i emissionerne som følge af nye lovfæstede krav.

2.1.4.1. Indledning

40. Kriterium 4) vedrører forholdet mellem tildelinger i medfør af direktiv 2003/87/EF og andre fællesskabslove og -foranstaltninger. Der stilles krav om overensstemmelse mellem kvotetildelinger og anden lovgivning, så det sikres, at tildelingen ikke strider mod bestemmelserne i anden lovgivning. Der bør i princippet ikke tildeles kvoter i tilfælde, hvor de omfattede emissioner allerede er eller skal reduceres ifølge anden lovgivning, uafhængigt af emissionshandelsordningens indførelse. Tilsvarende betyder kravet om overensstemmelse også, at der, hvis anden lovgivning resulterer i emissionsstigninger eller begrænser mulighederne for at reducere de af direktivet omfattede emissioner, skal tages hensyn til denne stigning.

2.1.4.2. Analyse

41. Det første punktum i kriteriet er obligatorisk, mens det andet er fakultativt.
42. Det første punktum i kriterium 4) skal anvendes ved fastlæggelse af den samlede mængde, hvis fællesskabslovene og -foranstaltningerne berører alle omfattede anlæg, eller, i andre tilfælde, ved fastlæggelse af mængderne for de berørte anlæg.

43. Ifølge det første punktum i kriteriet skal kravet om overensstemmelse med andre fællesskabslove og -foranstaltninger gennemføres på symmetrisk vis. Der bør således ikke blot tages hensyn til uundgåelige stigninger i de omfattede drivhusgasemissioner som følge af nye fællesskabslove og -foranstaltninger, men også til reduktioner i emissionerne som følge af disse love og foranstaltninger.
44. Medlemsstaterne bør opregne alle de fællesskabslove og -foranstaltninger, de har taget op til overvejelse, og anføre, hvilke af dem de har taget i betragtning.
45. Ved "nye" lovkrav forstås love og foranstaltninger, som er vedtaget inden datoen for forelæggelsen af den nationale tildelingsplan, og som indeholder forpligtelser for omfattede anlæg efter denne dato og før udgangen af den periode, der er dækket af den nationale tildelingsplan. Heri indgår de nye medlemsstaters gennemførelse af relevante dele af Fællesskabets regelværk efter deres tiltrædelse i maj 2004.
46. Når medlemsstaterne overvejer, om en uundgåelig stigning i emissionerne skal tages i betragtning, bør de først undersøge, om den pågældende ændring i drivhusgasemissionerne fra omfattede anlæg faktisk skyldes nye krav, og for det andet, om stigningen er uundgåelig.

For at forenkle de administrative opgaver råder Kommissionen medlemsstaterne til kun at tage hensyn til fællesskabslove og -foranstaltninger, hvis de kan ventes at ville resultere i en væsentlig stigning eller reduktion (f.eks. 10 %) af de omfattede emissioner, pr. aktivitet eller i alt.

2.1.5. Kriterium 5) - Ingen diskrimination mellem selskaber eller sektorer

Planen må ikke diskriminere mellem selskaber eller sektorer på en sådan måde, at visse virksomheder eller aktiviteter begunstiges ubehørigt, jf. kravene i traktaten, navnlig artikel 87 og 88.

47. De normale regler om statsstøtte finder anvendelse.

2.1.6. Kriterium 6) – Nytilkomne

Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan nytilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen i den pågældende medlemsstat.

2.1.6.1. Indledning

48. Hvordan nytilkomne, dvs. anlæg, der sættes i drift i løbet af en handelsperiode, skal behandles, er et af de vigtige elementer ved udformningen af en emissionshandelsordning. Mulighederne afhænger af den tildelingsmetode, der er valgt for bestående anlæg. Hvis staten sælger alle kvoterne, skal der ikke træffes særlige valg for nytilkomne. Hvis (størstedelen af) kvoterne imidlertid tildeles gratis, er der forskellige muligheder for at inddrage nytilkomne i ordningen.
49. Definitionen på 'nytilkommen' i direktivets artikel 3⁷ stiller nye anlæg på lige fod med bestående anlæg, der udvider deres kapacitet. Hvad ajourførte tilladelser angår,

⁷ Jf. Artikel 3, litra h), i direktiv 2003/87/EF.

gælder definitionen kun for udvidelsen af et anlæg og ikke for hele anlægget og heller ikke for anvendelsen af et bestående anlægs udvidede kapacitet.

50. Ifølge dette kriterium er der pligt til at give oplysninger om, hvordan nyttilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen. Retningslinjerne opridser tre muligheder for, hvordan kriteriet kan opfyldes under hensyntagen til de relevante bestemmelser i traktaten. Kommissionen vil imidlertid også vurdere eventuelle andre muligheder, som måtte være anmeldt i en national tildelingsplan.

2.1.6.2. Analyse

51. Forpligtelsen ifølge kriterium 6) anses for opfyldt, hvis medlemsstaten i sin nationale tildelingsplan forklarer, hvordan den vil sikre nyttilkomne adgang til kvoter. Dette kriterium vil derfor være opfyldt, hvis medlemsstaten anfører, at den har besluttet, at nyttilkomne skal købe alle deres kvoter på markedet. Nyttilkomne kan naturligvis også behandles på andre måder. Under alle omstændigheder er det ledende princip ligebehandling.
52. EF-traktatens bestemmelser om fri etableringsret på det indre marked skal overholdes. Det er vigtigt, at nyttilkomne har adgang til kvoter, eftersom driftsledere uden en sådan adgang ville være forhindret i at etablere et foretagende i sektorer for de omfattede aktiviteter. Sikring af denne frihed er kernen i det andet punktum i direktivets artikel 11, stk. 3. Endvidere finder EU's konkurrenceret anvendelse, hvis der anvendes konkurrencestridig praksis med henblik på at skabe hindringer for adgang til markedet.
53. Det er vigtigt at have in mente, at spørgsmålet om nyttilkomne er af midlertidig art. Et anlæg, der defineres som nyttilkommet i en given handelsperiode, skulle i princippet ikke længere falde ind under denne definition, når den nationale plan for den efterfølgende periode forelægges.
54. Det følger af definitionen, at en nyttilkommen er et anlæg, som på datoen for forelæggelsen af den nationale plan for Kommissionen ikke har fået udstedt eller ajourført en drivhusgasemissionstilladelse. Medlemsstaterne kan udstede eller ajourføre drivhusgasemissionstilladelser til anlæg, som med betydelig sikkerhed vil indlede eller udvide driften i løbet af den pågældende handelsperiode. Det tilrådes medlemsstaterne, at de inden udstedelse eller ajourføring af en emissionstilladelse, forlanger, at driftslederen forelægger bevis for allerede at have indhentet byggetilladelse eller andre relevante tilladelser. Når et anlæg, der ventes at indlede eller udvide driften i handelsperiodens løb, har indhentet en emissionstilladelse eller en ajourført emissionstilladelse, kan det indlemmes i den nationale tildelingsplan og få tildelt kvoter på samme måde som et bestående anlæg. Det antal kvoter, der tildeles et anlæg, som kun ventes at ville fungere i en del af handelsperioden, bør være proportionalt med den forventede varighed af anlæggets (udvidede) drift i forhold til handelsperiodens varighed. Medlemsstaterne må ikke tilbageholde forudsete kvoter, hvis et anlæg ikke indleder eller udvider driften, eller ikke gør det på det påtænkte tidspunkt, medmindre de trækker drivhusgasemissionstilladelsen tilbage.
55. Medlemsstaterne har mindst tre muligheder for at give nyttilkomne adgang til kvoter: de kan lade nyttilkomne købe alle deres kvoter på markedet, de kan benytte muligheden for at hensætte et antal kvoter med henblik på periodisk udbud på

auktion eller de kan fastsætte en reserve i den nationale tildelingsplan til gratis udstedelse af kvoter til nytilkomne.

Nytilkomne køber alle deres kvoter på markedet

56. Medlemsstaterne kan beslutte at opfylde dette kriterium ved at lade nytilkomne købe deres kvoter på markedet, således som det er muligt for alle personer (herunder driftsledere) i Fællesskabet, uanset om de har et af direktivet omfattet anlæg eller ej. Kommissionen skal bemærke, at den mulighed, der går ud på at lade nytilkomne købe kvoter på markedet, stemmer overens med ligebehandlingsprincippet af følgende grunde: For det første giver et EU-dækkende kvotemarked som følge af dets størrelse gode betingelser for likviditet, hvilket sikrer, at nytilkomne vil få adgang til kvoter. For det andet har de etablerede selskaber foretaget deres investeringer, uden at de har kunnet tage kulstofomkostningerne i betragtning, i modsætning til nytilkomne, som kan minimere deres kulstofomkostninger gennem deres valg af investeringer. For det tredje opfylder nye anlæg kun definitionen på *nytilkommen* i et begrænset tidsrum, nemlig en del af en handelsperiode, og omkostningerne ved kvoter for denne begrænsede tid (sandsynligvis under to år i den første periode) kan tages i betragtning i forbindelse med beslutninger om investeringer og valg af tidspunkt. Direktivet garanterer, at nytilkomne fra et givet tidspunkt vil få tildelt kvoter på samme måde som alle andre bestående anlæg i resten af anlæggenes levetid.

Udbud på auktion

57. Medlemsstaterne kan give nytilkomne mulighed for at deltage i fællesskabsordningen og give dem adgang til kvoter efter en regelmæssig auktionsprocedure. I overensstemmelse med reglerne for det indre marked skal medlemsstaterne give enhver person i Fællesskabet mulighed for at deltage i en sådan auktionsprocedure. Medlemsstaterne skal henholde sig til direktivets artikel 10, i henhold til hvilken medlemsstaterne ikke kan bortauktionere mere end 5 % af den samlede kvotemængde, der tildeles i den første periode, og 10 % i den anden periode.
58. Medlemsstaterne bør anføre, hvordan kvoter, der udbydes på auktion, men som ikke sælges, vil blive brugt. Medlemsstaterne kan annullere resterende kvoter og genudstede en tilsvarende mængde kvoter til bortauktionering i den efterfølgende periode. Kommissionen skal bemærke, at ved udgangen af den første periode foreligger denne mulighed kun, hvis den pågældende medlemsstats nationale lovgivning tillader sådan genudstedelse (dvs. opsparring) af kvoter i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, andet afsnit.
59. Kommissionen skal bemærke, at bortauktionering af kvoter til nytilkomne er i overensstemmelse med princippet om ligebehandling af de samme grunde, som er anført vedrørende muligheden for at lade nytilkomne købe kvoter på markedet.

Hensættelse af reserve

60. Medlemsstaterne kan give gratis adgang til kvoter fra en reserve. Hensættes der en reserve, bør den pågældende medlemsstat anføre reservens størrelse i sin nationale tildelingsplan ved at angive den absolutte kvotemængde i forhold til den samlede kvotemængde. Medlemsstaterne bør begrunde reservens størrelse med henvisning til

et kvalificeret skøn over det antal nyttilkomne, der forventes i handelsperiodens løb. Nyttilkomne kan få udstedt kvoter gratis inden for rammerne af reserven efter gennemsigtige og objektive regler og procedurer, som er fastlagt i den nationale tildelingsplan. Medlemsstaterne bør beskrive den metode, de måtte anvende ved ydelse af kvoter til nyttilkomne. Anvendes en sådan metode, råder Kommissionen den pågældende medlemsstat til at give ansøgere, der sidder inde med en nyligt udstedt eller ajourført drivhusgasemissionstilladelse, adgang til kvoter efter ”først til mølle”-princippet.

61. Af hensyn til ligebehandlingsprincippet bør den metode, medlemsstaterne bruger ved tildeling af kvoter til nyttilkomne, så vidt muligt være den samme, som de anvender for tilsvarende etablerede selskaber. Metoden kan imidlertid justeres af nærmere anførte grunde (jf. kriterium 5)). Ligeledes bør alle nyttilkomne behandles ens. Kommissionen råder derfor medlemsstaterne til ikke at oprette forskellige reserver bestemt til særskilte aktiviteter, teknologier eller særlige formål, da dette kan føre til ulige behandling af nyttilkomne.
62. Medlemsstaterne bør endvidere anføre, hvordan kvoter, der er tilbage i reserven ved periodens udgang, vil blive brugt. Medlemsstaterne kan bortauktionere eventuelle resterende kvoter, under iagttagelse af direktivets artikel 10. Ligesom for kvoter, der udbydes på auktion, men som ikke sælges, kan medlemsstaterne annullere resterende kvoter og genudstede en tilsvarende mængde kvoter til en reserve for den efterfølgende periode. Kommissionen skal også her bemærke, at ved udgangen af den første periode foreligger denne mulighed kun, hvis den pågældende medlemsstats nationale lovgivning tillader sådan genudstedelse (dvs. opsparing) af kvoter i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, andet afsnit.
63. Medlemsstaterne bør også anføre i deres nationale tildelingsplan, hvilken gennemsigtig procedure de vil følge, hvis nyttilkomne ansøger om kvoter, og reserven for den pågældende periode allerede er opbrugt.
64. Kommissionen skal bemærke, at en sådan reserve for nyttilkomne forøger emissionshandelsordningens kompleksitet og de hertil knyttede omkostninger.

Beslutter en medlemsstat sig for at hensætte en reserve til gratis ydelse af kvoter, råder Kommissionen vedkommende medlemsstat til ikke at oprette reserver forbeholdt særlige aktiviteter, teknologier eller formål.

2.1.7. Kriterium 7) – Tidlig indsats

Planen kan omhandle en tidlig indsats og skal indeholde oplysninger om, hvordan der vil blive taget hensyn til en tidlig indsats. Medlemsstaterne kan ved udarbejdelsen af deres nationale tildelingsplaner anvende benchmarks udledt af referencedokumenter om de bedste tilgængelige teknikker, og disse benchmarks kan indeholde et element af hensyntagen til en tidlig indsats.

2.1.7.1. Indledning

65. Ud fra en retfærdighedsbetragtning anses det for ønskeligt, at der tages hensyn til tidligt trufne foranstaltninger. Anlæg, der allerede har reduceret deres drivhusgasemissioner uden eller ud over deres lovfæstede forpligtelser, bør ikke forfordes i forhold til andre anlæg, som ikke har gjort en sådan indsats. Anvendelse

af dette kriterium indebærer nødvendigvis, at der er færre kvoter til rådighed for anlæg, som ikke har gjort en tidlig indsats.

66. Hverken kriteriet eller direktivet indeholder en definition på, hvad der forstås ved *tidlig indsats*, eller hvordan der kan tages hensyn hertil. Medlemsstaterne har derfor en vis margen til at bestemme, om, og i givet fald hvordan, en tidlig indsats skal tilgodeses. Denne margen er kun begrænset af andre bilag III-kriterier og af bestemmelser afledt af traktaten. I retningslinjerne vedrørende dette kriterium gøres der rede for, hvilke begrænsninger disse andre kriterier og bestemmelser indebærer, og hvilke muligheder medlemsstaterne har for at tilgodese tidligt trufne foranstaltninger, hvis de ønsker det.
67. Det andet punktum i kriteriet tager udgangspunkt i henvisningen til benchmarks i kriterium 3). Det gentages, at medlemsstaterne har mulighed for at anvende benchmarks, og det påpeges, at dette er én af de muligheder, medlemsstaterne kan anvende for at tilgodese en tidlig indsats. Endvidere fremgår det, at referencedokumenter, der er udarbejdet i medfør af direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁸, kan anvendes som udgangspunkt for fastsættelse af benchmarks.

2.1.7.2. Analyse

68. Kriterium 7) er fakultativt og bør, hvis det anvendes, bruges til at bestemme den kvotemængde, der tildeles på anlægsniveau.
69. Ved "tidlig indsats" forstås foranstaltninger, der er truffet i omfattede anlæg til reduktion af omfattede emissioner, inden den nationale tildelingsplan offentliggøres og forelægges Kommissionen. I tråd med kriterium 4) anses kun foranstaltninger, der går ud over fællesskabslovgivningens krav, for at være en "tidlig indsats". Strengere nationale lovkrav, der gælder alle omfattede anlæg under ét eller pr. aktivitet, vil afspejles i emissionsreduktionspotentialet (jf. kriterium 3)). *Tidlig indsats* dækker således kun foranstaltninger til reduktion af omfattede emissioner, der går ud over reduktioner, der er realiseret i henhold til fællesskabs- eller national lovgivning, eller foranstaltninger, der er truffet trods manglen på lovgivning på området. Der kan også drages en parallel til EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse, som forbyder offentlig investeringsstøtte til investeringer, der udelukkende bringer virksomhederne på højde med EF-standarder, der allerede er vedtaget, men som endnu ikke er trådt i kraft.
70. Medlemsstaterne har adgang til en række muligheder for at tilgodese foranstaltninger, som driftslederne har truffet på et tidligt stadium i bestående anlæg. Nedenfor beskrives tre mulige metoder, men Kommissionen vil også vurdere andre metoder.

Valg af en tidlig referenceperiode

71. Den første mulighed for at tilgodese en tidlig indsats består i at basere tildelingen på historiske emissioner ud fra en relativt tidlig referenceperiode. Får driftslederne tildelt kvoter svarende til en procentdel af de historiske emissioner fra anlæggene, vil

⁸ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

driftsledere, som har investeret i emissionsreduktion siden referenceperioden, modtage en kvotetildeling, som dækker en større andel af de nuværende emissioner, end driftsledere, som ikke har foretaget sådanne investeringer. Medlemsstater, der anvender denne metode, skal kontrollere, at forskellen i emissionsniveauerne over tid ikke kan tilskrives anlæg, som har opfyldt lovfæstede krav.

72. Ulempen ved denne metode er, at der ikke nødvendigvis er adgang til pålidelige og sammenlignelige data om emissionerne i en tidlig referenceperiode, og at antallet af udskiftninger af driftsleder siden referenceperioden vil stige med tiden, hvilket gør det vanskeligere at fremskaffe pålidelige og fuldstændige oplysninger.
73. En alternativ mulighed er at anvende en nylig flerårig referenceperiode og lade driftslederen vælge ét tidligt år med større emissioner. Emissionsdataene fra ét af årene i den nylige periode skulle da erstattes med dataene fra det tidligere år. Dette ville øge de årlige gennemsnitlige emissioner, som kvotetildelingen baseres på. I tråd med de ovennævnte begrænsninger skal medlemsstater, der vil ombytte data på denne måde, kontrollere, at forskellen i emissionsniveauerne over tid ikke kan tilskrives anlæg, som har opfyldt lovfæstede krav.

Totrinstitdeling på anlægsniveau

74. Når den samlede kvotemængde er fastslået, hensættes en del af de disponible kvoter. Efter en første fordeling til samtlige anlæg gives de hensatte kvoter i en senere fordelingsrunde som bonus til anlæg, hvor driftslederen har gjort en tidlig indsats. Driftslederne skal ansøge om at blive taget i betragtning i den anden runde og skal kunne bevise, at de foranstaltninger, de ønsker godtaget som tidlig indsats, er i overensstemmelse med en forud fastlagt definition på *tidlig indsats*. Medlemsstaterne bør i deres nationale tildelingsplan anføre en liste over foranstaltninger, der anerkendes som *tidlig indsats*, og over for de pågældende anlæg gøre klart, hvilke foranstaltninger der er tilgodeset som *tidlig indsats*, og angive det modsvarende antal tildelte kvoter.

Anvendelse af benchmarks

75. Medlemsstaterne kan tilgodese en tidlig indsats ved at anvende benchmarks udledt af referencedokumenter om de bedste tilgængelige teknikker. Med anvendelsen af benchmarks tages der hensyn til tidlig indsats, eftersom det medfører, at et mere kulstofeffektivt anlæg modtager flere kvoter end et mindre kulstofeffektivt anlæg, hvilket ikke nødvendigvis er tilfældet, hvis kvotetildelingen baseres på en referenceperiode.
76. I modsætning til kriterium 3), hvor benchmarks (de gennemsnitlige drivhusgasemissioner pr. produkt under hensyntagen til de opnåelige fremskridt) kan anvendes til at bestemme mængden af kvoter pr. aktivitet, ville benchmarks under dette kriterium blive anvendt til at bestemme mængden af kvoter pr. anlæg.
77. For at kunne anvende benchmark-metoden bør medlemsstaterne først gruppere anlæggene efter art og dernæst anvende et benchmark på hver af disse grupper. Anlæggene i en gruppe bør være tilstrækkeligt ensartede med hensyn til input og output, så samme type benchmark kan anvendes på dem. Bruges benchmark-metoden til at fastsætte tildelinger pr. energirelateret anlæg, anbefaler Kommissionen, at anlæggene grupperes efter det anvendte brændsel, og at der

anvendes benchmarks baseret på brændselstype. Den nationale tildelingsplan bør beskrive, på hvilket grundlag anlæggene er grupperet, og hvilke benchmarks der er valgt for de forskellige grupper (jf. kriterium 3)).

78. Til bestemmelse af tildelingen til et anlæg skal benchmarket ganges med en outputværdi. Medlemsstaterne bør i den nationale tildelingsplan anføre, hvilke outputværdier der er anvendt og begrunde valget heraf. Medlemsstaterne kan anvende de seneste faktiske output-data eller en prognose for handelsperioden, som skal være klart underbygget i den nationale tildelingsplan.
79. Da beslutning om tildeling i medfør af artikel 11, stk. 1, træffes i forvejen, kan medlemsstaterne ikke basere tildelingen til et anlæg på de faktiske output-data i handelsperioden, dvs. data, der er ukendte på tidspunktet for udarbejdelsen af den nationale tildelingsplan, men som bliver kendt i handelsperioden løb.
80. Anvendelse af benchmark-metoden bør ikke medføre, at anlæg inden for en aktivitet tildeles flere kvoter end den kvotemængde, der er fastsat pr. aktivitet i overensstemmelse med kriterium 3). Medlemsstaterne skal også kontrollere, at anlæg med et lavere emissionsniveau end benchmarket ikke har nået dette gennem opfyldelse af lovfæstede krav.
81. Som et alternativ kan medlemsstaterne anvende en forenklet benchmark-metode til tilgodeseeelse af tidlig indsats. Hvis en medlemsstat fastsætter tildelingen på anlægsniveau på grundlag af en referenceperiode, kan den anvende benchmarks til at bestemme og anvende en anlægsspecifik korrektionsfaktor på en referenceperiodebaseret metode. På denne måde øges tildelingen til anlæg, hvis resultater er bedre end gennemsnittet, mens tildelingen til anlæg, hvis resultater er under gennemsnittet, mindskes. Denne korrigerende skulle resultere i en nettobalance på nul for samtlige berørte anlæg.

Hvis en medlemsstat anvender dette kriterium, bør det anvendes til fastsættelse af den kvotemængde, der skal tildeles de enkelte anlæg. Medlemsstaterne bør ikke medregne foranstaltninger som *tidlig indsats*, hvis de er truffet i overensstemmelse med lovfæstede krav.

Bruges benchmark-metoden til at fastsætte tildelinger pr. energirelateret anlæg, anbefaler Kommissionen, at anlæggene grupperes efter det anvendte brændsel, og at der anvendes særskilte benchmarks baseret på brændselstype.

2.1.8. Kriterium 8) – Ren teknologi

Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til ren teknologi, herunder energieffektiv teknologi.

2.1.8.1. Indledning

82. Dette kriterium giver en medlemsstat mulighed for at tage hensyn til ren teknologi ved fastsættelsen af tildelinger, men definerer ikke, hvad der forstås ved ren teknologi.
83. Emissionskvotehandelen kommer til at fremme og belønne anvendelsen af teknologier med lave kulstofemissioner, hvorimod dette kriterium hænger sammen med

kriterierne vedrørende potentiale og hurtig indsats. Disse retningslinjer beskriver denne sammenhæng.

2.1.8.2. Analyse

84. Kriterium 8) er fakultativt og bør, hvis det anvendes, bruges til at bestemme den kvotemængde, der tildeles på anlægsniveau.
85. Medlemsstaterne skal fremsende oplysninger om anvendelsen af kriterium 8). Kriteriet anses således for opfyldt, hvis medlemsstaterne angiver, at der ikke er truffet særlige foranstaltninger for at tage hensyn til ren teknologi, herunder energieffektiv teknologi.
86. Kriterium 8) kan ses som en udvidelse af kriterium 3) til anlægsniveauet. Et anlæg, som anvender ren eller energieffektiv teknologi, har et mindre teknologisk reduktionspotentiale end et tilsvarende anlæg, som ikke anvender denne teknologi. Heraf følger, at anvendelsen af ren eller energieffektiv teknologi ikke bør belønnes i forbindelse med dette kriterium, når det drejer sig om et anlæg, hvis aktivitet har et forholdsvist lille teknologisk reduktionspotentiale. Det mindskede teknologiske reduktionspotentiale for anlægget vil der allerede være taget højde for i forbindelse med kriterium 3).
87. Der er desuden en forbindelse mellem kriterium 7) vedrørende hurtig indsats og kriterium 8), idet en hurtig indsats typisk vil have været en investering i ren eller energieffektiv teknologi. Kommissionen anbefaler, at medlemsstaterne ikke anvender både kriterium 7) og 8) på samme anlæg, medmindre det kan påvises, at den hurtige indsats ikke var en investering i ren eller energieffektiv teknologi.
88. Desuden bør der i forbindelse med dette kriterium kun tages hensyn til brugen af ren teknologi, herunder energieffektiv teknologi, for anlæg, som anvendte denne teknologi, før den nationale tildelingsplan blev offentliggjort og forelagt Kommissionen. Kommissionen gør opmærksom på, at dette kriterium ikke bør anvendes i forbindelse med ren teknologi, som ikke giver anledning til emissioner, der er omfattet af direktivet.
89. Ved ren eller energieffektiv teknologi forstår Kommissionen teknologi, som har medført lavere direkte emissioner af de omfattede drivhusgasser end det ville have været tilfældet med realistisk alternativ teknologi, som anlægget kunne have anvendt. Ved bestemmelsen af forskellen i emissionsniveau mellem direkte emissioner fra kombineret kraftvarmeproduktion og en alternativ teknologi, kan den sidstnævnte f.eks. være separat varme- og kraftproduktion på stedet.
90. For så vidt angår energiproduktion, anerkender Kommissionen teknologi, som den har godkendt statsstøtte til i henhold til EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse, som ren eller energieffektiv teknologi. Følgende liste er ikke udtømmende:
 - Højeffektiv kombineret kraftvarmeproduktion. Medlemsstaterne kan anvende deres nationale definitioner på "højeffektiv" kombineret kraft/varmeproduktion, medmindre sådan en definition er vedtaget i fællesskabslovgivningen.

– Fjernvarme, som ikke er højeffektiv kombineret kraftvarmeproduktion.

91. Hvad angår anden industriel teknologi end energiproduktion, bør en medlemsstat begrunde, hvorfor en bestemt teknologi bør anses for at være ren eller energieffektiv. Det er et mindstekrav, at teknologien udgør en "bedste tilgængelig teknik" som defineret i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forureningsforebyggelse og -bekæmpelse, og at teknologien blev anvendt på anlægget på det tidspunkt, hvor den nationale tildelingsplan blev fremsendt. Da den "bedste" tilgængelige teknik er defineret som den teknik, der er den "mest effektive teknik til opnåelse af et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed", vil det dog herudover også skulle påvises, at teknikken er særlig effektiv til at begrænse emissioner af omfattede drivhusgasser.
92. I tilfælde, hvor affaldsgas fra en produktionsproces anvendes som brændstof af en anden driftsleder, er det op til den pågældende medlemsstat at afgøre fordelingen af kvoterne mellem de to anlæg. I dette øjemed kan medlemsstaten vælge at tildele kvoter til driftslederen af det anlæg, der overfører affaldsgassen, forudsat at det sker på grundlag af et forud fastlagt kriterium, der er foreneligt med kriterierne i bilag III og traktaten. Dette punkt gælder, uanset om medlemsstaterne vælger at anvende kriterium 7) eller kriterium 8) i overensstemmelse med punkt 108.

Hvis en medlemsstat tager hensyn til ren teknologi, herunder energieffektiv teknologi, bør det ske ved at anvende enten kriterium 7) eller 8), men ikke begge kriterier.

2.1.9. Kriterium 9) - Inddragelse af offentligheden

Planen skal indeholde bestemmelser om, hvordan offentligheden kan fremsætte bemærkninger, og oplysninger om, hvordan disse bemærkninger vil blive taget behørigt i betragtning, inden der træffes afgørelse om tildeling af kvoter.

2.1.9.1. Analyse

93. Opfyldelsen af dette kriterium er obligatorisk.
94. En medlemsstat anses for at have opfyldt kriterium 9), hvis det i den nationale tildelingsplan er beskrevet, hvordan planen gøres tilgængelig for offentligheden, således at denne kan fremsætte bemærkninger, og hvordan disse bemærkninger tages behørigt i betragtning. Planen bør gøres tilgængelig på en sådan måde, at offentligheden har en realistisk mulighed for at fremsætte bemærkninger på et tidligt tidspunkt. Det indebærer, at offentligheden informeres om planen, herunder dens ordlyd, enten ved hjælp af offentligt tilgængelige meddelelser eller andre passende midler som f.eks. elektroniske medier, og at andre relevante oplysninger også gøres tilgængelige, heriblandt oplysninger om de kompetente myndigheder, som bemærkninger eller spørgsmål kan stiles til.
95. Medlemsstaterne bør fastsætte en rimelig frist for indgivelse af bemærkninger og koordinere indgivelsesfristen for bemærkninger fra offentligheden med den nationale beslutningsprocedure, således at bemærkningerne kan tages behørigt i betragtning, inden der træffes beslutning om den nationale tildelingsplan. "Behørigt i betragtning" skal forstås således, at der skal tages hensyn til bemærkningerne, hvis de er relevante i forhold til kriterierne i bilag III eller andre objektive og gennemsigtige kriterier,

som anvendes af den pågældende medlemsstat i den nationale tildelingsplan. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om eventuelle planlagte rettelser som følge af den offentlige høring efter offentliggørelsen og forelæggelsen af den nationale tildelingsplan, og inden de træffer endelig afgørelse, jf. artikel 11. Offentligheden får generel tilbagemelding om, hvilken afgørelse der er truffet, og om de vigtigste overvejelser, som ligger til grund for afgørelsen.

96. Det bør bemærkes, at offentlighedens mulighed for at fremsætte bemærkninger til den nationale tildelingsplan efter dette kriterium udgør en ekstra offentlig høringsrunde. I henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, bør relevante bemærkninger, som indkommer i forbindelse med den offentlige høring om udkastet til planen, allerede være taget i betragtning i den nationale tildelingsplan, før planen forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater. Den første runde i den offentlige høringsproces er særlig vigtig, hvis offentlighedens deltagelse (høring og hensyntagen til bemærkningerne) skal være effektiv. De regler, som er beskrevet under dette kriterium, bør også anvendes i den første høringsrunde.

Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om eventuelle ændringer, som de påtænker at foretage efter offentliggørelse og forelæggelse af den nationale tildelingsplan, og inden de træffer endelig afgørelse, jf. artikel 11.

2.1.10. Kriterium (10) – Liste over anlæg

Planen skal indeholde en liste over de anlæg, der er omfattet af dette direktiv, og over de kvotemængder, som det er hensigten at tildele hvert enkelt anlæg.

2.1.10.1. Indledning

97. Sigtet med dette kriterium er, at den nationale tildelingsplan skal være gennemsigtig. Det indebærer, at kvotemængderne pr. anlæg er anført og dermed synlige for offentligheden, når planen fremsendes til Kommissionen og andre medlemsstater.

2.1.10.2. Analyse

98. Dette kriterium anses for opfyldt, hvis medlemsstaten har overholdt sin forpligtelse til at opregne alle anlæg, som er omfattet af direktivet. Heri indgår også anlæg, som midlertidigt undtages i den første periode jf. artikel 27, og anlæg, som ensidigt medtages i en hvilken som helst periode jf. artikel 24.
99. Som nævnt under kriterium 5) findes der fyringsanlæg med en samlet effekt på over 20 MW i flere sektorer. Medlemsstaten bør derfor anføre den vigtigste aktivitet, som udføres på det sted, hvor fyringsanlægget er placeret, f.eks. "papir" for et fyringsanlæg, der indgår i papirfremstillingsprocessen. Medlemsstaten bør anføre anlæggene efter deres vigtigste aktivitet og angive subtotaler for alle data pr. aktivitet.
100. Medlemsstaterne skal angive den samlede kvotemængde, som påtænkes tildelt hvert anlæg, og de bør angive den mængde, som hvert år udstedes til hvert anlæg, jf. artikel 11, stk. 4.
101. Artikel 11, stk. 4, indeholder en forpligtelse til hvert år at udstede en del af den samlede kvotemængde til hvert anlæg. Det betyder, at en medlemsstat vil kunne

udstede en stor andel af kvotemængden i det eller de første år af en periode og derefter kun udstede en lille andel i periodens tilbageværende år. Alternativt vil medlemsstaten kunne udstede en lille andel af kvoterne i det eller de første år af en periode og derefter udstede større andele i periodens tilbageværende år. Disse fremgangsmåder kan, især hvis de praktiseres af flere medlemsstater, medføre en lav markedslivviditet i de første år, således at markedet ikke kan fremkomme med et tilstrækkeligt robust prissignal. Dette signal er væsentligt for, at kvotemarkedet kan give driftslederne af omfattede anlæg et fingerpeg om, hvorvidt de skal iværksætte foranstaltninger på stedet eller hellere indkøbe kvoter. Kommissionen udsender derfor en anbefaling om, hvor stor en andel der bør udstedes hvert år.

102. Herudover bør en medlemsstat i princippet udstede ækvivalente, men ikke nødvendigvis lige store, årlige andele til alle driftsledere omfattet af planen for at undgå uretmæssig diskrimination (jf. kriterium 5)).

Kommissionen anbefaler, at medlemsstaterne hvert år udsteder en andel, som ikke afviger væsentligt fra en lige fordeling af andelene over hele perioden.

2.1.11. Kriterium 11) - Konkurrence fra lande/enheder uden for EU

Planen kan indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til konkurrence fra lande/enheder uden for EU.

2.1.11.1. Indledning

103. Den Europæiske Union har flere gange gentaget sit tilsagn om at overholde Kyoto-protokollens mål. Samtidig har Den Europæiske Union ved Det Europæiske Råds topmøde i Lissabon i marts 2000 sat sig selv et strategisk mål om at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden med en bæredygtig økonomisk udvikling, som kan resultere i mere og bedre beskæftigelse samt større social samhørighed. Handel med emissionskvoter er et omkostningseffektivt instrument, som giver industriaktiviteter omfattet af direktivet mulighed for at holde omkostningerne ved deres bidrag til opfyldelsen af Fællesskabets klimaforpligtelser på et lavt niveau. Gennemførelsen af Kyoto-protokollen vil give virksomheder i EU chancen for en tidlig start i den gradvise udvikling hen imod en verdensøkonomi med begrænset kulstofforbrug, og kulstofeffektivitet kan blive en væsentlig konkurrencefordel fremover, på samme måde som arbejdskraft- og kapitalproduktivitet er det i dag. På kort sigt kan tilsagnene betyde øgede omkostninger for nogle virksomheder og sektorer.

2.1.11.2. Analyse

104. Kriterium 11) er fakultativt og bør, hvis det anvendes, kun bruges til at bestemme kvotemængden pr. aktivitet, da enhver konkurrencevirkning fra lande eller enheder uden for EU påvirker alle anlæg, som udfører en bestemt aktivitet.
105. Medlemsstaterne bør ikke anvende den blotte tilstedeværelse af konkurrence fra lande og enheder uden for EU som en begrundelse for at anvende dette kriterium. Kommissionen mener, at dette kriterium udelukkende er anvendeligt i tilfælde, hvor omfattede anlæg, der udfører en bestemt aktivitet, kommer i en væsentlig dårligere konkurrencesituation direkte og hovedsageligt på grund af store forskelle i klimapolitikken mellem EU og lande uden for EU. Ved vurderingen af forskelle i

klimapolitikken bør medlemsstaterne tage hensyn til alle relevante foranstaltninger, som konkurrenter uden for EU er underlagt, herunder frivillige initiativer, teknisk regulering, skatter og emissionshandel, og ikke udelukkende bedømme situationen ud fra, om det pågældende land har afgivet et kvantificeret emissionstilsagn og har ratificeret Kyoto-protokollen.

106. Medlemsstaterne bør ikke tage tilstedeværelsen af konkurrence fra lande/enheder uden for EU i betragtning på en sådan måde, at konkurrencestillingen for anlæg, der udfører en given aktivitet, forbedres over for konkurrenter uden for EU i forhold til den konkurrencestilling, EU-virksomhederne ville have haft, hvis der ikke havde været en kvotehandelsordning i EU. Det bør bemærkes, at ukorrekt anvendelse af dette kriterium kan udgøre eksportstøtte, som er uforenelig med EF-traktaten.
107. Hvis en medlemsstat anser det for nødvendigt at tage konkurrence fra lande/enheder uden for EU i betragtning, bør den også overveje at anvende muligheder, som ikke er omfattet af den nationale tildelingsplan.
108. Medlemsstaterne bør i forbindelse med anvendelsen af dette kriterium på enkeltaktiviteter huske, at i tilfælde, hvor det obligatoriske kriterium 3) anvendes på aktivitetsniveau, bør anlæg, som gennemfører aktiviteter med et forholdsvis stort emissionsreduktionspotentiale, stadig tildeles en mindre andel af emissionskvotemængderne end anlæg, som udfører aktiviteter, der har et forholdsvis lille emissionsreduktionspotentiale.
109. Tilstedeværelsen af konkurrence bør kun tages i betragtning i den nationale tildelingsplan i form af en ændring af kvotemængderne pr. aktivitet, uden at der foretages en ændring i den samlede kvotemængde, som er fastsat i overensstemmelse med kriterium 1) til 5).

Hvis der tages hensyn til konkurrence fra lande/enheder uden for EU i den nationale tildelingsplan, bør kriteriet kun anvendes til at bestemme kvotemængdetildelingen på aktivitetsniveau, uden at der foretages en ændring i den samlede kvotemængde.

Hvis medlemsstaten anser det for nødvendigt at tage konkurrence fra lande/enheder uden for EU i betragtning, bør den også overveje at anvende andre muligheder, som ligger uden for den nationale tildelingsplan.

3. RETNINGSLINJER FOR, HVORNÅR FORCE MAJEURE ANSES AT FORELIGGE

Artikel 29

1. I den i artikel 11, stk. 1, omhandlede periode kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om, at der for visse anlægs vedkommende udstedes yderligere kvoter i tilfælde af force majeure. Kommissionen vurderer, om der er tale om force majeure, og giver, hvis dette er tilfældet, den pågældende medlemsstat tilladelse til at udstede yderligere kvoter, der ikke kan overdrages, til driftslederne af disse anlæg.

2. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 2003 og med forbehold af traktatens bestemmelser retningslinjer for, hvornår force majeure kan anses at foreligge.

110. Normalt træffes tildelingsafgørelser af medlemsstaterne før starten på den pågældende handelsperiode, således at der ikke opstår usikkerhed på kvotemarkedet. En force majeure-bestemmelse giver i EU-ordningens første periode mulighed for at udstede yderligere kvoter, som ikke kan overdrages, i tilfælde af ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder.
111. Artikel 29 afviger fra EU-ordningens overordnede princip om, at medlemsstaterne tildeler kvoter før starten på den pågældende handelsperiode. Anmodninger om kvoter i forbindelse med force majeure-situationer kan derfor skabe usikkerhed på kvotemarkedet, og kan, hvis de godkendes, give visse virksomheder en fordel, som påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne. I artikel 29 tages derfor udtrykkeligt forbehold for traktatens bestemmelser, og Kommissionen vil nøje overveje begrundelserne for og de potentielle virkninger af anmodninger om sådanne kvoter.
112. Virksomhederne kan forsikre sig mod de forskellige risici, der kan medføre øgede emissioner, men det er normalt ikke muligt at forsikre sig imod force majeure. Kommissionen anerkender ikke forhold, man kan forsikre sig imod, som force majeure.
113. Force majeure-situationer er i sagens natur vanskelige at foregribe. Kommissionen anser dem for at være ekstraordinære og uforudsigelige omstændigheder, som medfører en væsentlig forøgelse af et anlægs årlige direkte emissioner af drivhusgasser, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og som ikke kunne være undgået, selv om man havde udvist al den fornødne omhu. Hverken det berørte anlægs driftsleder eller den medlemsstat, som fremsender en anmodning til Kommissionen jf. artikel 29 i forbindelse med anlægget, må have haft mulighed for at bringe situationen under kontrol.
114. Omstændigheder, som Kommissionen anser for at udgøre force majeure, omfatter naturkatastrofer, krig, krigstrusler, terrorisme, revolution, optøjer, sabotage eller vandalisme.
115. Det skal for hvert anlæg og i hvert konkret tilfælde dokumenteres, at der har været tale om en force majeure-situation.
116. I en anmodning jf. direktivets artikel 29 bør medlemsstaten, for hvert anlæg, anføre sine bedst mulige skøn over den stigning i emissionerne, som udløses af de forhold, der ønskes anerkendt som force majeure, og vedlægge dokumentation, som underbygger dette skøn.
117. Medlemsstaten bør fremsende en anmodning jf. artikel 29 til Kommissionen senest den 31. januar året efter den handelsperiode, hvor de omstændigheder, der ønskes anerkendt som force majeure, indtrådte.

BILAG

MODEL FOR DEN NATIONALE TILDELINGSPLAN 2005-2007

1. FASTSÆTTELSE AF DEN SAMLEDE KVOTEMÆNGDE

Hvad er medlemsstatens emissionsbegrænsnings- og -reduktionsforpligtelse i henhold til beslutning 2002/358/EF eller Kyoto-protokollen (hvis relevant)?

Hvilke principper, forudsætninger og data er anvendt til at bestemme, hvor stort et bidrag anlæg, der er omfattet af direktivet om handel med emissionskvoter, skal give til medlemsstatens emissionsbegrænsnings- og -reduktionsforpligtelse (samlede og sektorvise historiske emissioner, samlede og sektorvise emissionsprognoser, 'least cost'-strategi)? Hvis emissionsprognoser er anvendt, beskrives de metoder og forudsætninger, der er anvendt til at udarbejde prognoserne.

Hvad er den samlede kvotemængde, som skal tildeles (gratis eller ved auktion), og hvor stor en andel af de samlede emissioner udgør disse tildelinger sammenholdt med emissioner fra kilder, som ikke er omfattet af direktivet om handel med emissionskvoter? Er denne andel forskellig fra den aktuelle andel af emissioner fra omfattede anlæg? I bekræftende fald anføres årsagerne til forskellen med henvisning til ét eller flere kriterier i direktivets bilag III og/eller til ét eller flere andre objektive og gennemsigtige kriterier.

Hvilke politikker og foranstaltninger vil blive anvendt på kilder, som ikke er omfattet af direktivet om handel med emissionskvoter? Vil Kyoto-protokollens fleksible mekanismer blive anvendt? I bekræftende fald anføres, i hvilket omfang og hvilke foranstaltninger der hidtil er truffet (f.eks. fremskyndelse af relevant lovgivning, forventede budgetressourcer)?

Hvordan er der taget hensyn til den nationale energipolitik ved fastlæggelsen af den samlede kvotemængde, som skal tildeles? Hvordan er det sikret, at den samlede kvotemængde, som tænkes tildelt, stemmer overens med medlemsstatens bestræbelser på at opfylde eller gå videre end sit mål i henhold til beslutning 2002/358/EF eller Kyoto-protokollen (hvis relevant)?

Hvordan er sikres det, at den samlede kvotemængde, som tildeles, ikke er større end hvad en stringent anvendelse af kriterierne i bilag III kan formodes at ville kræve? Hvordan sikres sammenhængen mellem faktiske og prognosticerede emissioner i henhold til beslutning 93/389/EØF?

Forklar under punkt 4.1, hvordan der ved fastsættelsen af den samlede kvotemængde er taget hensyn til de emissionsreducerende foranstaltningers potentiale, herunder det teknologiske potentiale.

Anfør under punkt 5.3, hvilke fællesskabslove og -foranstaltninger der er indgået i overvejelserne i forbindelse med fastsættelsen af den samlede kvotemængde, og angiv, hvilke af dem der er taget i betragtning og hvordan.

Hvis medlemsstaten agter at bortauktionere kvoter, anføres den procentuelle andel af den samlede kvotemængde, som skal bortauktioneres, og hvordan auktionen gennemføres.

2. BESTEMMELSE AF KVOTEMÆNGDEN PR. AKTIVITET (HVIS RELEVANT)

Hvilken metode er brugt til fastsættelse af tildelingen på aktivitetsniveau? Er den samme metode anvendt for alle aktiviteter? Hvis ikke, forklares det udførligt, hvorfor en differentiering efter aktivitet er anset for nødvendig, og hvordan der er differentieret samt hvorfor dette ikke anses for at give visse virksomheder eller aktiviteter i den pågældende medlemsstat en uretmæssig fordel.

Hvis der på dette niveau er taget hensyn til emissionsreducerende foranstaltningers potentiale, herunder det teknologiske potentiale, anføres det her og beskrives udførligt under punkt 4.1.

Hvis Fællesskabets politiske og lovgivningsmæssige instrumenter er indgået i overvejelserne i forbindelse med fastsættelsen af separate mængder pr. aktivitet, anføres disse instrumenter under punkt 5.3, og det angives, hvilke af dem der er taget hensyn til og hvordan.

Hvis der er taget hensyn til konkurrence fra lande eller enheder uden for EU, forklares hvordan.

3. BESTEMMELSE AF KVOTEMÆNGDEN PR. ANLÆG (+ BILAG I)

Hvilken metode er brugt til fastsættelse af tildelingen på anlægsniveau? Er den samme metode anvendt for alle anlæg? Hvis ikke, forklares, hvorfor en differentiering mellem anlæg henhørende til samme aktivitet er anset for nødvendig, og udførligt hvordan der er differentieret mellem anlæggene, samt hvorfor dette ikke anses for at give visse virksomheder i den pågældende medlemsstat en uretmæssig fordel.

Hvis der er anvendt historiske emissionsdata, anføres det, om de er fremkommet i overensstemmelse med Kommissionens overvågnings- og rapporteringsretningslinjer jf. direktivets artikel 14 eller et andet sæt retningslinjer, og/eller om de er verificeret af en uafhængig tredjepart.

Hvis der er taget hensyn til en tidlig indsats eller ren teknologi på dette niveau, anføres det her og beskrives udførligt under punkt 4.2 og/eller 4.3.

Hvis medlemsstaten, på ensidigt grundlag, agter at medtage anlæg, som udfører bilag I-aktiviteter, og som ligger under de kapacitetsgrænser, der er anført i bilaget, forklares grundene hertil med en nøje beskrivelse af virkningerne for det indre marked, potentielle konkurrencefordrejninger og ordningens miljøintegritet.

Hvis medlemsstaten agter midlertidigt at undtage visse anlæg fra ordningen frem til senest 31. december 2007, forklares det udførligt, hvordan kravene i artikel 27, stk. 2, litra a)-c), i direktiv 2003/87/EF opfyldes.

4. TEKNISKE ASPEKTER

4.1. Potentiale, herunder teknologisk potentiale

Er kriterium 3) kun anvendt til at fastsætte den samlede kvotemængde eller også til fordelingen af kvoter mellem aktiviteter, der er omfattet af ordningen?

Beskriv metoden (herunder væsentlige forudsætninger) og alle kilder, der er anvendt til at vurdere emissionsreducerende foranstaltningers potentiale. Hvilke resultater er der opnået? Hvordan er det sikret, at der er sammenhæng mellem den samlede kvotemængde og potentialet?

Forklar, hvilke metoder eller formler der er anvendt til at fastsætte kvotemængden i alt og/eller på aktivitetsniveau under hensyntagen til emissionsreducerende foranstaltningers potentiale.

Hvis der er anvendt benchmarking som grundlag for fastsættelse af den påtænkte tildeling til de enkelte anlæg, forklares det, hvilken type benchmark der er anvendt, og hvilke formler der er anvendt for at nå frem til den påtænkte tildeling set i forhold til dette benchmark. Hvilket benchmark er valgt, og hvorfor anses det for at være bedst egnet til at tilgodese de fremskridt, der kan gøres? Hvorfor anses den anvendte outputprognose for at være den sandsynligste udvikling? Underbyg svarene.

4.2. Tidlig indsats (hvis relevant)

Hvis der er taget hensyn til en tidlig indsats i forbindelse med tildelingen til de enkelte anlæg, beskrives det, hvordan den tidlige indsats er tilgodeset. Anfør og forklar udførligt de foranstaltninger, der er godkendt som tidlig indsats, og hvilke acceptkriterier der er anvendt. Påvis, at investeringer/foranstaltninger har medført en reduktion af de registrerede emissioner ud over, hvad der skyldtes fællesskabslovgivning eller national lovgivning, som var i kraft på tidspunktet for indsatsen.

Hvis der er anvendt benchmarks, beskrives grundlaget for grupperingen af anlæg, som benchmarking er anvendt på, og hvorfor de respektive benchmarks er valgt. Anfør også de anvendte outputværdier og begrund, hvorfor de anses for passende.

4.3. Ren teknologi (hvis relevant)

Hvordan er der taget hensyn til ren teknologi, herunder energieffektiv teknologi, ved tildelingsprocessen?

Hvis der overhovedet er taget hensyn til ren teknologi, hvilken ren teknologi er der så tale om, og hvad kendetegner den som ren teknologi? Har nogle af de energiproduktionsteknikker, som det påtænkes at tage hensyn til, modtaget godkendt statsstøtte til miljøbeskyttelse i nogen medlemsstat? Angiv, om andre industrielle teknikker, som det påtænkes at tage hensyn til, er "bedste tilgængelige teknikker" som defineret i Rådets direktiv 96/61/EF, og forklar, hvordan de er særlig effektive til at begrænse emissionerne af omfattede drivhusgasser.

5. FÆLLESSKABSLOVE OG –FORANSTALTNINGER

5.1. Konkurrencepolitik (traktatens artikel 81-82 og 87-88)

Hvis den kompetente myndighed har modtaget en anmodning fra driftsledere, der ønsker at danne en pulje, og hvis den agter at tillade dette, vedlægges den nationale tildelingsplan en kopi af anmodningen. Hvor stor en andel af den samlede tildeling udgør puljen? Hvor stor en andel af den pågældende sektors tildeling udgør puljen?

5.2. Indre marked – nyttilkomne (traktatens artikel 43)

Hvordan kan nyttilkomne begynde at deltage i handelsordningen for EU's emissioner?

Hvis der er en reserve for nyttilkomne, hvordan er den samlede hensatte reserve så fastsat, og på hvilket grundlag fastsættes kvotemængden for hver nyttilkommen? Hvordan er den formel, som skal anvendes på nyttilkomne, sammenlignet med den, der anvendes for etablerede virksomheder inden for den pågældende aktivitet? Forklar også, hvad der sker med eventuelle tilbageværende kvoter i reserven i slutningen af handelsperioden. Hvad sker der, hvis efterspørgslen efter kvoter fra reserven overstiger den til rådighed værende kvotemængde?

Findes der allerede oplysninger om det antal nyttilkomne, der kan forventes (ud fra ansøgninger om køb af jord, byggetilladelser, andre miljøtilladelser osv.)? Er der givet nye eller ajourførte drivhusgasemissionstilladelser til driftsledere, hvis anlæg stadig er under opførelse, men som agter at påbegynde en relevant aktivitet i perioden 2005-2007?

5.3. Andre love og foranstaltninger

Anfør andre fællesskabslove eller –foranstaltninger, der er taget hensyn til i forbindelse med udarbejdelsen af den nationale tildelingsplan, og forklar, hvordan de hver for sig har påvirket den planlagte tildeling for de enkelte aktiviteter.

Er nogen specifik ny fællesskabslovgivning blevet anset for at medføre en uundgåelig emissionsforøgelse eller –reduktion? I bekræftende fald forklares, hvorfor ændringen i emissionerne anses for *uundgåelig*, og hvordan der er taget højde for dette.

6. OFFENTLIG HØRING

Hvordan sendes den nationale tildelingsplan til høring?

Hvad gør medlemsstaterne for at tage behørigt hensyn til de indkomne bemærkninger, inden der træffes afgørelse om tildelingen af kvoter?

Hvis nogen af de indkomne bemærkninger fra offentligheden i første høringsrunde har haft en væsentlig indflydelse på den nationale tildelingsplan, bør medlemsstaten sammenfatte disse bemærkninger og forklare, hvordan der er taget højde for dem.

7. ANDRE KRITERIER, SOM IKKE ER MEDTAGET I DIREKTIVETS BILAG III

Er der ved udarbejdelsen af den forelagte nationale tildelingsplan anvendt andre kriterier end dem, der er opført i direktivets bilag III? I bekræftende fald angives hvilke, og hvordan de er implementeret.

Begrund også, hvorfor sådanne kriterier ikke anses for at være diskriminerende.

8. BILAG I – LISTE OVER ANLÆG

Fremsend en matrix med følgende oplysninger:

- Betegnelse (f.eks. navn og adresse) for hvert anlæg
- Navnet på anlæggets driftsleder
- Nummeret på drivhusgasemissionstilladelsen
- Anlæggets unikke EPER-nummer (Europæisk Oversigt over Forurenende Emissioner)
- Den vigtigste aktivitet, og, i givet fald, andre aktiviteter, som udføres på anlægget
- Samlet kvotemængde, som skal tildeles for perioden, og den årlige fordeling på hvert anlæg
- Oplysninger om, hvorvidt anlægget er medtaget ensidigt, midlertidigt undtaget eller udgør del af en pulje
- Årlige data for hvert anlæg, herunder angivelse af de i tildelingsformlen(erne) anvendte emissionsfaktorer, hvis der er anvendt emissionsdata,
- En subtotal pr. aktivitet for de anvendte data og antallet af tildelte kvoter.